Ο Αναρχικός Αλφρέντο Μπονάνο δεν είναι πιά αναμεσά μας.

Του Νώντα Σκυφτούλη

Σκέφτηκα να τον αποκαλέσω επαναστάτη αναρχικό αλλά δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά, είναι για εφήβους και πολύ eighties αυτοί οι προσδιορισμοί πέραν του γεγονότος ότι μυρίζουν ατελούς ρόλους.

Μετά είπα να τον πω Αναρχικό Στοχαστή αλλά και πάλι το Αναρχικό και μάλιστα σε βιωματικό επίπεδο υπονομεύει το στοχαστικό και αυτό το γνωρίζουμε από πρώτο χέρι.

Διάλεξα μια λαϊκή έκφραση για τον Αλφρέντο. Μυαλό της Αναρχίας και μάλιστα μεγάλο και ας σταθούμε σε αυτό και τα άλλα τα ατυχή να τα αφήσουμε στην άκρη.

Γέννημα του ιστορικού Ιταλικού αναρχισμού με τον οποίο δεν συμφιλιώθηκε αλλά τον επέκτεινε αφουγκραζόμενος τις νέες σημασίες που αναδύονταν στη δεκαετία 60 και 70 σε μια προοπτική θεσμίζουσα και όχι θεσμιμένη, απειλητική και όχι αδιάφορη.

Γνωρίσαμε την σκέψη του Μπονάνο και της συλλογικότητάς του γύρω από το περιοδικό Anarchismo το 1987 στο περίφημο για την εποχή πανελλαδικό συνέδριο αναρχικών όπου συμμετείχε και ο Στίνας και ο Ταμτάκος και μετά από πολλές διαβουλεύσεις βγήκε η Ένωση Αναρχικών και η εφημερίδα Αναρχία και άλλα πράγματα που δεν είναι του παρόντος.

Εκεί λοιπόν στο συνέδριο ο Αναρχικός άνθρωπος **Χρήστος Στρατηγόπουλου** σύντροφος του Αλφρέντο μας παρουσίασε όλοκληρωμένα όλο το φαντασιακό αυτής της συλλογικότητας και μια προοπτική την οποία κυριολεκτικά ρουφήξαμε. Από αυτή τη

σκέψη δυο τρία πράγματα στρατηγικής τα κρατάμε ακόμη και σήμερα διότι αποτελούν δυνητικά κλειδιά για την μεταβιομηχανική κοινωνία την οποία ζούμε πλέον και δεν υπάρχει αμφιβολία για αυτό. Έκτοτε γνωριστήκαμε και πολλά άρθρα κοσμούσαν την Αναρχία αλλά και βρέθηκα μαζί του και με τον Άλμπερτ Μέλτσερ του Μαύρου Σταυρού σε πάνελ μεγάλων εκδηλώσεων.

Μιλώντας για τον Μπονάνο δεν μπορείς να λησμονείς τον Χρήστο τον Στρατηγόπουλο και την **Βαγγελιώ Τούντζια** δύο βιωματικούς Αναρχικούς με μεγάλη αγωνιστική παράδοση γιατί ήταν οι πρωταγωνιστές διάδοσης -λόγω έργω- των συγκεκριμένων απόψεων και με τους οποίους είχα τη χαρά να έχουμε στενές σχέσεις μέχρι το 2008 τουλάχιστον.

Ας έρθουμε στην ουσία τώρα κάνοντας δύο σοβαρές επισημάνσεις από τη σκέψη και τις προτάσεις του Μπονάνο επισημάνσεις που διατηρούμε ζωντανές σήμερα χωρίς τις οποίες ειδικά το αναρχικό κίνημα θα παραμένει πολιτικά εκτός πραγματικότητας. Οι δύο αυτές επισημάνσεις αφορούν την ΟΡΓΑΝΩΣΗ και την σύγχρονη ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ όπου εδώ ο Αλφρέντο και οι φίλοι του προανήγγειλε την πραγματικότητα που ήδη έχει ανοιχτεί μπροστά μας.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Μια φορμαλιστική οργάνωση τύπου Ομοσπονδίας Αναρχικών ανήκει σε μια κοινωνία (βιομηχανική) που έχει περάσει και δεν πρόκειται να επιστρέψει. Αυτού του τύπου ειδικές διαχωριστικές λενινιστικές φόρμες(“οργάνωση επαναστατών”, “οργάνωση της συνείδησης”) βρήκαν μια πετυχημένη συνταγή στο κόμμα νέου τύπου(Κ.Κ.) ενώ στην αναρχική εκδοχή δημιουργήθηκαν αντίστοιχες ομοσπονδίες κυρίως για τεχνικούς λόγους παραμονές ή κατά τη διάρκεια επαναστάσεων.

Ωστόσο κάποια απομεινάρια καθώς και επιβιώσεις της Βιομηχανικής κοινωνίας πάντα θα συνοδεύουν το καινούργιο μοντέλο του καπιταλισμού της μεταβιομηχανικής κοινωνίας. Άν μάλιστα αυτή η Οργάνωση έχει σαν στρατηγικά οράματα -όπως

είναι υποχρεωμένη να έχει- τον Κομμουνισμό την αυτοδιεύθυνση την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής(τα εργοστάσια στους εργάτες κλπ) δεν είναι μόνο εκτός εποχής αλλά είναι και ενσωματώσιμη οργανωτικά και πολιτικά στον σύγχρονο καπιταλισμό αφού θα τις επιτρέψει χωρίς δυσκολία να πραγματώσει όλες της της επιθυμίες χωρίς κανένα εμπόδιο αφού αυτά αφορούν τα απομεινάρια μιας κοινωνίας και όχι τις σύγχρονες μορφές κυριαρχίας και εκμετάλλευσης. Δεν είναι ο λενινιστικός χαρακτήρας αυτής της φόρμας (Ομοσπονδία) ούτε ότι το φορντικό μοντέλο έχει εξαφανιστεί ούτε το γεγονός που δεν υπάρχει κάτι ενιαίο να εκπροσωπηθεί ούτε η εξατομίκευση και η διάλυση των δεσμών. Είναι η σύγχρονη τεχνολογία ως κοινωνική σχέση υπεύθυνη για τις αναδιαρθρώσεις που είναι πλέον η νέα πραγματικότητα. Από εδώ πηγάζει και το εξεγερτικό πρόταγμα. Αφορμαλιστικές συλλογικότητες χωρίς πρόταγμα νοικοκυριού, έτοιμες να προκαλέσουν ή να συμμετέχουν στην εξέγερση που είναι κάθε στιγμή αναμενόμενη.

Βέβαια δεν χρειάζεται αυτή η ανάλυση για να διαπιστώθει σήμερα ότι ο λόγος της "ιδεολογίας" των περισσοτέρων αναρχικών ομάδων εντάσσονται στη διαλεκτική της εξουσίας διαμέσου υιοθέτησης κρατικών ιδεολογιών πχ του μαρξισμού.

16 ΑΝΑΡΧΙΑ

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΠΟΝΑΝΟ - ΣΤΑΖΙ

Οι αναρχικοί Α. Μπονάννο και Μ. Στάζι συνελήφθησαν στο Μπέργκαμο της Ιταλίας στις 2.2.89 και κατηγορούνται για ληστεία, ανάπτυση κατά της αρχής και ωμοσπονδίας βλάβης. Οι 2 σύντροφοι συνελήφθησαν καθώς έφευγαν από ένα κοσμηματοπωλείο κρατώντας 10 κιλά χρυσό. Αργότερα δήλωσαν ότι πραγματοποίησαν την ενέργεια αυτή για να καλύψουν τις προσωπικές οικονομικές τους ανάγκες και καθώς σαν αναρχικοί είναι υπέρ της ανοδιανομής του κοινωνικού πλούτου, αυτή η ενέργεια βρισκόταν μέσα στα πλαίσια των επιμέρους τους.

Κανονικά ένα τέτοιο γεγονός θα είχε παρουσιασθεί αρκετά σε δίκη, καθώς δεν υπήρχαν σκοτεινά σημεία στην υπόθεση. Αντίθετα ο εισαγγελέας Μαφαρι και ο ανακριτής Fiachetti επιμήνυναν τη διαδικασία 4 ολόκληρους μήνες ενώ ταυτόχρονα προωθούν και νέα δικογραφία. Σ'αυτό το σημείο είναι που γίνεται προσπάθεια από τις δικαστικές αρχές να φορτώσουν στους 2 αναρχικούς και άλλες ενέργειες εκτός αυτών για την οποία συνελήφθησαν. Στο τέλος του Μάη οι 2 σύντροφοι πληροφορήθηκαν ότι οι έρευνες τους συνέδεαν έμμεσα με μία σειρά από ληστείες στην περιοχή του Μπεργκαμο, οι οποίες είχαν μείνει ανεξιχνίαστες. Μία απ'αυτές ιδιαίτερα, έγινε στις 7.4.87 και ο κοσμηματοπώλης δρέπηκε νεκρός μετά από ληστεία στο καταστημά του. Έντεκα λεπτά, λοιπόν, προσπάθεια να κατηγορηθούν για ληστείες κατά συρροή και επιπλέον για φόνο. ΑΥΤΗ η προσπάθεια πρέπει να καταγελθεί σ'όλα τα επίπεδα.

Στο παρελθόν οι σύντροφοι του περιοδικού «ΑΝΑΡΧΙΣΜΟ», του οποίου ο Μπονάνο είναι εκδότης, είχαν καταγραφεί για πολιτικές ενέργειες. 21 σύντροφοι συνελήφθησαν το 1980 και κατηγορήθηκαν για σύσταση ένοπλης ομάδας, για μια σειρά λήστειων στη Β. Ιταλία, για ένοπλη εξέγερση ενάντια στο κράτος, ακόμα και για πρόκληση εμφυλίου πολέμου. Όλες οι κατηγορίες κατέρρευσαν μέσα σε 6 μήνες καθώς δεν υπήρχε κανένα απολίτιμο στοιχείο, ενώ το σύνολο του αναρχικού κινήματος είχε δραστηριοποιηθεί για να καταγγείλει αυτήν την προφανή σκευωρία. Αυτή τη φορά, όμως, οι δυνάμεις καταστολής έχουν μία συγκεκριμένη κατηγορία ενάντια στους συντρόφους και προσανατολισμό να τους κρεμάσουν στη φυλακή όσο το δυνατόν περισσότερο προσθέτοντας συνεχώς κατηγορίες, τις οποίες όμως φροντίζουν να κρατούν σε συνεχή «συντκό-επίπεδο. Έτσι ελπίζουν ότι θα τους αποροννούσουν πολιτικά, θα εκμηδενίσουν την προσωπικότητά τους.

Σ'αυτό το σημείο πρέπει να τονιστεί ότι η τακτική των αρχών δεν πέτυχε οι εκδόσεις όσον οι σύντροφοι ήταν μέλη, συνεχίζουν να θυμόνουν κακικό και η θεωρητική τους δουλειά ταυτοντεται και διανέρεται. Οι αναρχικός αγώνας συνεχίζεται και εξαπλώνεται σε όλα τα μέτωπα του αντιγωνησμού, ενάντια στην εκμετάλλευση και τα διλοφανικά σχέδια του Κεφαλαίου. Αυτή είναι καιά την γνώμη μας και η από σημανική εκδήλωση αλληλεγγύης και είναι επίσης η επιβεβαίωση αυ-

• Στις 18 Ιούλη έγινε εδώ από την Ιταλική πρεσβεία στην Αθήνα εκδήλωση συμπαράστασης στους Μπονάνο και Στάζι, που διοργανώθηκε από την «Επιτροπή Αναρχικών για την συμπαράσταση στουςΜπονάνο και Στάζι» και κυκλοφόρησε και προκήρυξη που δημοσιεύουμε.

Γράμμα από την Ιταλία

Πιάνουν σάρκα και οστά η ασυνομική δικαστική σκευωρία που φοβόμασταν ότι θα κατασκευάζονταν προς ζημιά των συλληφθέντων συντρόφων μας στην Μπέργκαμο για μια ασύστατη κλοπής. Αυτό συμβαίνει επειδή πρόκειται για δυο αναρχικούς των οποίων η επαναστατική δραστηριότητα πρέπει να διακοπεί με οποιοδήποτε κόστος. Μία αποκλεισμοτική απάντηση σε αυτή την ασυρή σκευωρία μπορεί να προελθει μονάχα από τις πρακτικές της ελευθερίας που ολόκληρο το κίνημα θα ξέρει και θα θέλει σαν πράξη.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ ΤΗΣ ΜΠΕΡΓΚΑΜΟ

20 Ιούνη 1989

Πιάνουμε τον λόγο σχετικά με την περίπτωσή μας για να πούμε μερικά πράγματα, λίγα αλλά καθαρά.

Συλλυφθήκαμε στις 2 του Φλεβάρη κατά την διάρκεια μιας ασύστατος κλοπής εδώ στην Μπέργκαμο σε ένα κοσμηματοπωλείο του κέντρου. Μεταφερόμενοι στην ασφάλεια μας επαλλήλησαν ευθύς εξαρχής την ληστεία και, έστερα από λίγες ώρες, όταν πλέον ήμαστε γνωστοί τα στοιχεία μας, μας είπαν ότι όντας αναρχικοί θα μας -σφίξουν- αποδίδοντάς μας άλλες ληστείες και έναν φόνο επίσης.

Στην ασφάλεια συμβλήθημε επίσης για αρκετές ώρες στην καθιερωμένη μετωχύρηση του δολοβρμού. Δεν θέλουμε όμως στα να γίνει επιμονή πάνω σαι -διασυνδεσεις- στον δισμό που δεν σκοπεύουμε να πάρουμε θέσεις που θεωρούμε ανάλογες με αυτές ενός θύματος.

Δηλώνουμε ότι την κλοπή την συγχρόνως αποκλειστικά για προσωπικούς λόγους, με λίγα λόγια γιατί είμαστε χωρίς χρήματα και δεκάρα.

Πήραμε από τέλος την ενδονη για το ότι είμαστε αναρχικοί και επαναστάτες.

Συνεχίζοντας στο ήγρο τους, αυτό εις σκευωρίας, προσανακοινωθηκε από την πρώτη στιγμή, οι δικαστές της Μπέργκαμο μας κατηγορούν εμάς για μια άλλη κλοπή με φόνο που συνέβημε σε αυτή την πόλη, στις 7 Απρίλη 1987 και για άλλη μια κλοπή ακόμη, πάντοτε στην Μπέργκαμο, στις 9 Μάρτη 1985, και ισόθεση θα μπορούσε να μην σταματήσει εδώ. Φυσικά δεν έχουμε καμμιά απολύτως σχέση με αυτές τις άλλες κλοπές, αλλά ούτε και με τον αναφερόμενο φόνο.

Αυτές οι κατηγορίες κατηγορίες, συμφώνως εξελκλίβουν αντικειμενικών αποδείξεων, μας επιμρήθησαν, όπως μας είχε προανακοινωθεί από την δικαιοσύνη της ασφάλειας της Μπέργκαμο, με τον σκοπό να μας χτυπήσουν σαν αναρχικούς, όχι σαν λησταί.

Σε εμάς φαίνεται ξεκάθαρος, σε αυτό το σημείο, ο σκοπός των αστυνομικών και των δικαστών ενω να χτυπήσουν ολόκληρο την επαναστατική μας δουλειά και όλη μας την αφοσίωση στους αγωνιστικούς αγώνες των περισσότερων.

Κλείνουμε δεν σας επιστρεφει του κινήματος μας αναπτύχθηκε μια διαφοροποίηση των γνωμών, όταν δεν ακολουθήθημε ο δρόμος της ένοπης συμπής.

Εμείς αποστηρίζουμε φυσικά την θέση αυτών που περιθωριοποιήθηκαν σε αναρχικοί -όταν έχουν ανάγκη από χρήματα ληγαίνουν και τα παίρνουν-, και πραγματι έτσι προσπαθήσαμε να κάνουμε. Αλλά πάρα μας φαίνεται ότι το πρόβλημα μετατοπίστηκε, όπως εξάλλου ήταν προβλεπτό.

Τώρα τα πράγματα έγιναν πιο ξεκάθαρα: κατηγορούμαστε για αδικήματα κλοπών για τον λόγο ότι είμαστε αναρχικοί. Θέλουν να μας κάνουν να πληρώσουμε την επαναστατική δράση μας κατηγορώντας μας για πράγματα που δεν κάναμε ποτέ.

Εμείς δεν φοβόμαστε. Παίρνουμε όλη την ευθύνη για την αναρχική μαχητικοτητά μας είτε ασύνετη στο κρότος είτε ασύνετη σε όλους στασός σας στο σνομα ενός κακώς επαναπτυχθέντος καθοκαστεμμού θέλουν να μας θάψουν.

Αλφρέντο Μπονάννο
Πίππο Στάζι

Υ.Γ. Η δίκη μας θα γίνει πιθανά στα τέλη Ιουλη ή τον Σεπτέμβρη

τού που όλοι γνωρίζουμε ότι οι αναρχικοί έχουν από το δικό τους ατομικό και συλλογικό επίπεδο της ιωλικής συνειδητοποίησης και απελευθερωτικής σχεδιοποίησης και δεν εξαρτώνται από αυτούς που τα Κράτος αναγνωρίζει σαν -σχέτες η αρχηγούς-.

Υπάρχει όμως και η αλληλεγγύη με την έννοια της ενεργητικής υποστήριξης του αγώνα των συντρόφων ενάντια στη φαλκίδωσή τους και της σκευωρίας της αστυνομίας, του τύπου και των δικαστών. Πτυνται εκδηλώσεις αλληλεγγύης όπως συναυλίες στην Ιωλία και τη Γερμανία, ενώ ταυτόχρονα συγκεντρώνονται χρήματα για την αντιμετώπιση της δικαστικής πλευράς της υπόθεσης, όσο και της ιωλικής πλευράς αντιπληροφόρησης.

Η διεύθυνση των δύο συντρόφων είναι:

Alfredo Bonanno Via Gleno 61
24100 - Bergamo Italy
Giuseppe Stasi, Via Gleno 61,
24100 - Bergamo Italy

Οι διευθύνσεις των δικαστών είναι:
Procurature della Repubblica
dr. Gianfranco Mafferi sost.
procura della Repubblica di Bergamo, Bergamo, Italy.
& Giudice d' instruzione E. Fiachetti
Ufficio Instruzione
Tribunale di Bergamo
Bergamo, Italy.

Η διεύθυνση για την οικονομική αλληλεγγύη ενόχρονης είναι:
Conto corrente postale 16464950,
Carmela di Marco, Catania, με την ένδειξη -contribution fo trial carpenter- (συνεισφορά για τα έξοδα της δίκης).

J.W. από τις αράδες συμπαράστασης στους A.MII. και Γ.Σ.

Δημοσίευμα της εφημερίδας της Ένωσης Αναρχικών Αναρχία το έτος 1989 για τη τότε δίωξη του Μπονάνο και του Στάζι

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΟΓΙΚΕΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ

Παρά το γεγονός ότι στη δεκαετία του 80 είχε κάνει απλώς την εμφάνιση της η νέα τεχνολογία ο Μπονάνο έριξε μεγάλο αναλυτικό βάρος σε αυτη την πρωτοεμφανιζόμενη δομή και οι εξελίξεις τον δικαίωσαν απολύτως. ήδη η σύγχρονη τεχνολογία παράγονταν και χρησιμοποιούνταν στους στρατιωτικούς εξοπλισμούς προσδίδοντας ισχύ και παντοδυναμία στον σύγχρονο “ολοκληρωτικό” κρατισμό. Η εισαγωγή της τεχνολογίας στην παραγωγή και στην εργασία θα διεύρυνε την αλλοτρίωση μέσα στην εργασία παράγοντας τυποποιημένη σκέψη και ρομποτοποίηση πράγμα το οποίο βιώνουμε, Αν δηλαδή στο φορντικο μοντέλο η αλλοτρίωση κατά τη διάρκεια της εργασίας είναι σχετική εδώ η εργασία μέσα στην σύγχρονη

τεχνολογία απαιτεί απόλυτη αλλοτρίωση και υποταγή του νου και του σώματος στο καταμερισμό.

Σε μακροκοινωνικό επίπεδο η κυρίαρχη Ελίτ της εξουσίας από τη μια μεριά κάτοχος της τεχνολογίας και η υποταγμένη κοινωνική τάξη από την άλλη που οδηγούνται σε μια κατάσταση αποκλεισμένων(εσώκλειστων) με μηδενική δυνατότητα επικράτησης των από κάτω. Αυτός θα είναι ο τύπος της κοινωνικής οργάνωσης με βάση την τεχνολογική κυριαρχία. Οι εξεγέρσεις με οποιοδήποτε πρόταγμα μερικό ή ολικό δεν θα έχουν καμιά δυνατότητα επιτυχίας αφού το χάσμα ισχύος μεταξύ των κατόχων της τεχνολογίας-τεχνογνωσίας και των αποκλεισμένων θα είναι άπειρο. Αυτές τις εξεγέρσεις σε αυτό το καθεστωτικό πλαίσιο τις ονομάζει Αλογικές χαρακτηρίζοντας έτσι την ματαιοπονία τους.

Αυτός είναι ό λόγος που προτεραιότητα είναι η καταστροφή αυτής της τεχνολογικής κυριαρχίας και από εδώ πηγάζει επίσης το εξεγερτικό διότι δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για οικειοποίηση των μέσων παραγωγής, παρά μόνο μετά την καταστροφή και την αποδιοργάνωση του υπάρχοντος.

Και κάτι άλλο. Ως αναφορά το ένοπλο στους αναρχικούς κύκλους δεν χρειάζεται να γίνεται μεγάλη κουβέντα διότι υπάρχει μια σταθερή θέση. Σε καμιά περίπτωση ένοπλες διαχωρισμένες οργανώσεις αλλά ως μια στιγμή της διάρκειας του αντιεξουσιαστικού αγώνα που δεν χρειάζεται να χαρίζουμε αυτή την επιλογή απολύτως στο κράτος και στους εξουσιαστικούς μηχανισμούς. Αυτό έχω ακούσει να λένε και για τον Αλφρέντο.

Έγραψα για την μνήμη ενός που έζησε πλήρης ημερών. Φυσικά με φυλακές με κατ’ οίκον περιορισμούς με συνεχείς διώξεις με απελάσεις με.με. με. Αναρχικός ήταν τι να κάνουμε.

Αντίο σύντροφε Μπονάνο.